

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1271/2020
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против туженог „ДДОР Нови Сад“ АДО Нови Сад, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5530/2017 од 10.07.2019. године, у седници већа одржаној 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5530/2017 од 10.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5530/2017 од 10.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1866/17 од 03.10.2017. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 30.000,00 динара на име инвалидитета, као и трошкове поступка у износу од 43.200,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 03.10.2017. године па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 5530/2017 од 10.07.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог те је пресуда Основног суда у Новом Саду П 1866/2017 од 03.10.2017. године преиначена тако што је одбијен тужбени да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 30.000,00 динара на име инвалидитета као и да му надокнади трошкове поступка у износу од 43.200,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 6.200,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији

одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку због потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту:ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд сматра да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца зато што спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 568. ЗПП.

Према члану 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена. У овој врсти спора не примењује се одредба члана 403. став 2 тачка 2 ЗПП (тужилац се у ревизији погрешно позвао на члан 403. став 2 тач.3 ЗПП) о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Имајући у виду изложено на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић